

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1099

06.04.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 12

Absurditatea ideii internaționaliste a fost dovedită la izbucnirea Primului Război Mondial. Pentru prima dată, muncitorul din toate statele a arătat că are o patrie pentru că vrea să aparțină acesteia. Este crima democraților că au respins buna voință și patriotismul muncitorilor, care au devenit vizibile în 1914, și astfel i-au împins pe muncitori în mâinile comuniștilor după război. Numai național-socialismul și fascismul i-au redat muncitorului patria, pe care a câștigat-o și a câștigat-o în interior în tranșeele războiului mondial și pe care nu a trădat-o niciodată de atunci.

Nu muncitorii au fost cei care au trădat în timpul celui de-al Treilea Reich, nu poporul care s-a revoltat împotriva unei presupuse tiranii, ci reacțiunea, fostul strat conducător al nobilimii, biserica, statul major și foștii funcționari democrați și marxiști, sunt vinovați pentru cea mai mare crimă împotriva Germaniei, trădarea din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, care a costat victoria și existența Reich-ului!

Internaționalismul nu mai reprezintă un pericol pentru națiunile albe, cel puțin nu în ceea ce privește atitudinea muncitorilor. Internaționala Roșie este moartă; ceea ce ne-a rămas este un adversar mai periculos, Internaționala de Aur a reacțiunii, industriei și francmasoneriei. Această mică clică de elemente străine de popor și,

în parte, de rasă, trebuie eliminată din corpul poporului, dacă nu se dorește ca trădarea poporului să se repete.

Ca o consecință a ideii noastre de comunitate ariană a națiunilor, noi, național-socialiștii, avem și o "Internațională", **WUNS** - Uniunea Mondială a Național-Socialiștilor -, dar Uniunea Mondială nu neagă existența națiunilor și diversitatea lor, ci caută factorul unificator, lupta comună pentru viitorul biologic al rasei albe!

În mod evident, evoluția istorică nu a decurs așa cum crezuse Marx că va decurge. Legile de fier ale economiei și ale istoriei, fundamentate științific de materialismul istoric și dialectic, nu au condus în mod necesar la victoria clasei muncitoare și, prin urmare, la dictatura proletariatului. Acest fapt a provocat primele scindări: Anarhiștii, sub conducerea lui Bakunin, s-au îndepărtat de Marx și au încercat o strategie proprie - de cele mai multe ori violentă.

În același timp, în cadrul Primei Internaționale a apărut un grup revizionist care nu mai era în favoarea revoluției, ci a reformelor treptate în cadrul sistemului capitalist. Acest grup a dat naștere mai târziu social-democrației și mișcării sindicale.

Este cu siguranță important să cunoaștem originea comună a social-democrației, a mișcării sindicale, a comunismului și a anarhismului, deoarece masca revoluționară a comuniștilor ascunde prea des faptul că marxismul este o ramură adesea neascultătoare, dar totuși naturală, a Zeitgeistului materialist, care, începând cu Revoluția Franceză, se află în spatele aproape tuturor ideilor moderne - cu excepția mișcărilor revoluționare ale fascismului și național-socialismului. Aceste evenimente păreau să fi dat deja lovitura de grație ideologiei marxiste, Prima Internațională se dizolva, a Doua Internațională era deja dominată de social-democrație.

Actuala influență a marxismului asupra puterii poate fi urmărită până la un singur om: Vladimir Ulianov Lenin. Într-o renunțare lipsită de scrupule, dar cu siguranță imperativă din punct de vedere tactic, la principiile marxiste consacrate, el a proclamat că, în mod evident, clasa muncitoare nu avea încă conștiința "corectă" și că nu o putea dobândi automat pe cont propriu. Prin urmare, era necesară o "avangardă revoluționară" a proletariatului, care ar trebui să realizeze revoluția în locul ei. Marea faptă a lui Lenin a fost aceea de a fi construit un partid strâns organizat de revoluționari profesioniști în Partidul Bolșevic, care a preluat efectiv puterea în Rusia subdezvoltată și înapoiată - o batjocură a filozofiei marxiste a istoriei, dar un triumf pentru dezvoltarea marxistă a puterii.

Consecința logică a conceperii partidului comunist ca avangardă a clasei muncitoare a fost că dictatura proletariatului a trebuit să cedeze locul dictaturii

partidului comunist, adică dictatura planificată inițial a unei mari majorități asupra unei mici minorități de capitaliști și contrarevoluționari a devenit acum tirania teroristă deschisă a unui mic grup de revoluționari profesioniști.

Este un truc preferat al elementelor burgheze să vorbească despre o corespondență internă între statele totalitare, de stânga și de dreapta, și apoi să se bazeze pe asemănările externe - interzicerea opoziției, partidul de stat, marșurile, presa controlată de stat etc. Cu toate acestea, nicăieri această teorie a totalitarismului nu se infirmă atât de clar și convingător ca atunci când se examinează rolul partidului:

Partidul Național-Socialist cere putere absolută și nelimitată, dar nu pentru a instaura o dictatură de partid, ci pentru a forma cadrul pentru dezvoltarea unei adevărate comunități populare, care trebuie să crească de jos în sus și nu poate fi decretată de sus. Construirea unui stat național-socialist al poporului necesită entuziasmul și cooperarea voluntară a poporului. În acest context, partidul are în primul rând sarcini educaționale și propagandistice. Sarcina sa este de a câștiga inima oamenilor, de a-i convinge de corectitudinea viziunii asupra lumii și de a le explica deciziile statului. Acest lucru a fost explicat și de Dr. Goebbels la Congresul Partidului Reichului din 1934:

"Poate că este bine să ai puterea care se sprijină pe arme, dar este mai bine și mai satisfăcător să câștigi inima unui popor și să o păstrezi!"

Chiar dacă este necesar să aplicăm principii de organizare aparent "leniniste" în actuala perioadă de prohibiție, rămâne un fapt fundamental:

Spre deosebire de marxism, viziunea național-socialistă asupra lumii nu oferă adeptilor săi nicio certitudine a victoriei, nicio "evoluție istorică inevitabilă". Prin urmare, național-socialismul și partidul său au nevoie de consimțământul voluntar al maselor, ceea ce nu lasă loc pentru un regim de forță al partidului pe model comunist! În calitate de moștenitori și, în același timp, ca parte a mișcării muncitorești, noi, național-socialiștii, trebuie să recunoaștem că această mișcare muncitoare este de origine marxistă și, până la apariția mișcării noastre, a fost strâns legată de comunism sau de (social)democrație. Prin urmare, este dăunător și inutil să le punem milioanele de muncitori cinstiți în fața capului, așa cum le place atât de mult să facă naționaliștii burghezi - reacționari. Dorința de a lupta și unitatea mișcării muncitorești germane au contribuit foarte mult la îmbunătățirea bazei materiale a vieții poporului nostru. Trebuie să fie, de asemenea, tradiția noastră să reprezentăm interesele oamenilor muncii, să eliminăm veniturile fără muncă și fără efort și, astfel, să convingem oamenii obișnuiți că nu trebuie să-i urmeze pe cei mari - indiferent dacă vorbesc în numele industriei, al sindicatului unit sau al partidelor -, ci pe cei care au apărut din poporul însuși și rămân legați de el, luptătorii mișcării pentru libertate din Germania!

Eșecul ideologiei marxiste și profețiile sale neîmplinite au dus la noi încercări de îmbunătățire și adaptare: Comunismul ortodox, leninismul, stalinismul, maoismul, titoismul, troțkismul, anarho-comunismul, eurocomunismul și comunismul național sunt doar câteva dintre diferitele curente. Unitatea mișcării comuniste mondiale este distrusă iremediabil. Adepții lui Marx sunt complet în dezacord, într-o dispută privind calea corectă spre comunism.

Marxismul ca idee nu mai este o alternativă intelectuală; popularitatea sa nu se explică decât prin lupta împotriva nedreptăților capitalismului și prin aparenta sa atitudine revoluționară. În ambele domenii - critica capitalismului și revoluția - noi, național-socialiștii, avem o idee mai clară și o mai mare onestitate și determinare. Nu mai poate fi sarcina noastră să demonizăm tinerii idealști care, nevăzând altă alternativă, s-au alăturat grupărilor comuniste, ci trebuie să putem să le spunem cu inima sinceră: **"Revoluția, asta suntem noi!"**.

Trebuie să le redăm tinerilor, disperați și rătăciți, credința în patria lor și să continuăm să credem în revoluție. Revoluția noastră nu este teroare și opresiune, revoluția noastră este o revoltă spirituală care folosește bunele tradiții ale istoriei noastre völkisch pentru a aborda sarcinile de mâine.

Mișcarea germană pentru libertate declară o luptă nemiloasă împotriva ideologiei marxiste și a funcționarilor săi și distrugerea lor în cele din urmă; luptătorilor revoluționari din tabăra opusă le oferim mâna noastră în reconciliere - în interesul și pentru binele poporului nostru. Numai în RFG există patru partide comuniste - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - și o mișcare comunistă de masă, adversarul nostru cel mai periculos - Liga Comunistă, KB, precum și nenumărate alte grupuri de stânga. Nu pot avea toți dreptate.

Dar există un singur partid național-socialist - NSDAP - în care se pot aduna toți cei care își iubesc poporul, vor să creeze dreptate socială și să construiască o opoziție revoluționară - adică onestă și fundamentală - împotriva sistemului liberal-capitalist. În ciuda tuturor lucrurilor, ar fi o greșeală să subestimăm marxismul. Acesta reprezintă încă un pericol real astăzi, cel puțin atât timp cât singura contraforță eficientă este obstrucționată și interzisă de democrați. Este pur și simplu o prostie să subliniem votul electoral scăzut al DKP și apoi să mergem la culcare liniștiți. Marxiiștii vor beneficia la fel de mult ca și noi de criza tot mai mare a sistemului liberal-capitalist din întreaga lume albă, dar atunci vor avea o poziție de plecare mult mai bună din punct de vedere organizațional și politic, datorită deceniilor de suprimare a dreptei revoluționare.

În Portugalia și Spania există partide comuniste puternice, iar în țările NATO, Italia și Franța, care fac parte din CE, acestea se află chiar și acum la porțile puterii.

DKP este o mișcare de cadre mică, dar foarte bine organizată, care, grație unei abilități de alianțe, a câștigat mai multă influență decât ar sugera succesele sale electorale scăzute. În proletariatul emergent al muncitorilor străini și al familiilor acestora, forța partidelor comuniste străine este în creștere, opunându-se exploatarea capitalistă a compatrioților lor. Totuși, în spatele tuturor acestor lucruri se află uriașul aparat militar al blocului estic, greutatea politico-politică a superputerii URSS. Greutatea superputerii URSS și intuiția lui Lenin, care a fost linia directoare a eforturilor revoluționare mondiale ale partidelor comuniste din 1918.

Cheia revoluției mondiale se află în Germania, locul de naștere al lui Marx și Engels. Dacă Germania cade, Europa cade; dar dacă Europa cade, atunci revoluția mondială este aproape de victorie! Din 1918, Germania a protejat Europa de marxism:

Mai întâi prin promovarea luptei pentru libertatea naționalităților în Uniunea Sovietică, mai ales prin recunoașterea unui stat ucrainean independent de către guvernul imperial, prin suprimarea tuturor încercărilor comuniste de subversiune - de la revolta Spartacistă la Armata Roșie din Ruhr - de către Freikorps și apoi, în timpul celui de-al Treilea Reich, prin Pactul anticomintern și cruciada europeană împotriva Uniunii Sovietice din 1941.

Se uită întotdeauna că lupta de pe Frontul de Est din cel de-al Doilea Război Mondial a fost o luptă europeană pentru libertate. Niciodată înainte nu mai existase o forță militară internațională atât de formidabilă sub comanda supremă germană unificată:

Guvernele și armatele Italiei, Finlandei, statelor baltice, Ungariei, României, Slovaciei și Croației au fost de partea Marelui Reich german, Spania a trimis Divizia Albastră (voluntari falangisti), iar Franța, Legiunea Voluntarilor Francezi (Legion des Volontaires Francaises - Legiunea voluntară franceză), În rândurile Waffen-SS se aflau, printre alții, soldați din Flandra, Valonia, Danemarca, Norvegia și Olanda, care și-au trimis pe front propriile unități închise - toate voluntare - (LVF a fost, de asemenea, încorporată ulterior în Waffen-SS).

Dar au venit voluntari din toate celelalte țări și, în cele din urmă, chiar și mahomedani și indieni au format unități în cadrul Waffen-SS, care în 1945 număra 750.000 de străini printre cei puțin peste un milion de soldați supraviețuitori. Chiar și rușii, sub comanda generalului Vlasov în cadrul ROA (Armata Rusă de Libertate), au luptat împotriva comuniștilor sub propria lor comandă, la fel ca și trupele armate ale naționaliștilor și peste un milion de auxiliari ruși (Hiwis) din cadrul Wehrmacht. Și asta în ciuda politicii de ocupație, recunosc, nechibzuită și foarte dură.

Aceasta a fost o anticipare a Europei unite pe care democrații și bolșevicii au zdrobit-o împreună. A fost, de asemenea, o dovadă a posibilității de a realiza comunitatea ariană a națiunilor la care visam! Nu este o coincidență, ci un simbol istoric faptul că ultimii care au apărat buncărul Führerului din Berlin au fost trupele de încredere în haosul căderii, unități ale Tineretului hitlerist și voluntari francezi!

Doar existența bombei atomice, nu forța interioară și puterea exterioară a democrațiilor, a salvat încă o dată Europa de la sclavie totală. Dar acum forțele de rezistență par să fie epuizate. Printr-o politică de capitulare în tranșe, care a început cu tratatele rușinoase cu Estul, democrații vor să-și cumpere o perioadă de grație. Fără răsturnarea sistemului capitalist liberal, este foarte probabil ca Europa de Vest să fie comunistă sau sub influență comunistă până la sfârșitul secolului nostru. Această soartă poate fi încă evitată. Rezistența Estului este posibilă, iar victoria comunismului nu este inevitabilă.

O politică care, pe plan intern, elimină nedreptățile și contradicțiile sistemului, care unește toate forțele poporului nostru și care, pe plan extern, folosește în mod decisiv crizele și problemele din blocul estic, cu o astfel de politică vom recăștiga rapid inițiativa și astfel vom îndeplini din nou acea obligație pe care Adolf Hitler a descris-o în acest fel în ultimul său discurs la radio în 1945:

"Și în această luptă nu Asia interioară va fi victorioasă, ci Europa și, odată cu ea, acea națiune care, timp de 2000 de ani, a reprezentat Europa ca putere supremă împotriva Estului și va continua să o facă și în viitor - Marele nostru Reich german, națiunea germană."

Războiul încă nu s-a încheiat, lupta istorică mondială dintre marxism și național-socialism continuă. Am pierdut doar o singură bătălie - dar acum o nouă generație se află în luptă, hotărâtă să nu repete greșelile trecutului, dar totuși dornică să se dovedească demnă de lupta eroică a părinților. Atâta timp cât vor exista albi pentru care libertatea și națiunea lor înseamnă mai mult decât fericirea privată și viața burgheză, vor exista național-socialiști; și nu ne vom odihni până când ostaticul bolșevism va fi șters de pe glob! Drumul până la acest scop este lung și mulți se îndoiesc de șansele de reușită în fața puterii înarmate și aparent indomptabile a Estului. Dar noi nu trebuie, seduși și înșelați de propaganda marxistă de victorie și de starea de spirit de capitulare a democrațiilor, să privim ca vrăjiți puterea adversarului nostru, ci să învățăm să analizăm cu sânge rece și fără prejudecăți slăbiciunile sistemului comunist de guvernare.

Există destule puncte slabe care, fiecare în parte, pot fi de natură să distrugă sistemul, dar împreună, așa cum spune criticul sistemului rus **Andrei Amarik** în eseul său "Poate Uniunea Sovietică supraviețui în 1985? - crede că, pe termen

lung, acestea ar trebui să fie fatale. Iată care sunt cele mai importante puncte:

Eșecul economiei planificate marxiste.

Asuprirea poporului de către partid.

Problema naționalității.

Opresiunea statelor est-europene.

Un adversar hotărât, care exploatează aceste mari slăbiciuni, poate aduce Uniunea Sovietică în dificultăți extraordinare. La aceasta se adaugă cartea chineză.

Gândirea Mao Zedong", așa cum chinezii înșiși numesc în mod caracteristic comunismul maoist, este adesea dificil de înțeles pentru noi. În orice caz, maoismul nu reprezintă o amenințare pentru Europa:

Poate fi chiar înțeles ca un fel de fascism chinezesc, căruia i-a fost grefată o suprastructură marxistă în conformitate cu dezvoltarea postbelică (ceva similar se aplică și altor țări, cum ar fi Indonezia sub Sukarno, Argentina sub Peron și Egipt sub Nasser). În afară de RPC, grupurile de opoziție din blocul estic sunt aliații noștri naturali.

De la sfârșitul războiului, Germania de Vest a găzduit o serie de organizații de exilați a căror luptă pentru libertate merită simpatia și sprijinul nostru. Bineînțeles, frații noștri de arme și foștii noștri aliați ne sunt deosebit de apropiați:

Ungaria, România și mai ales croații nu s-au resemnat niciodată cu sclavia comunistă. Vechile legături de prietenie ne permit nouă, luptătorilor pentru libertate germani, să ne interesăm din interior de soarta popoarelor baltice - estonieni, letoni, lituanieni - și a ucrainenilor, a căror existență ca națiune este amenințată. Dar noi, național-socialiștii germani, întindem, de asemenea, mâna noastră de prietenie tuturor celorlalte popoare din Europa de Est! Trebuie să existe o reconciliere - chiar o alianță - între cele două rase cele mai vitale și mai puternice ale lumii albe - lupta comună a slavilor și germanilor împotriva dușmanului comun.

Condiția prealabilă pentru aceasta este respectarea granițelor naționale vechi de secole, adică revenirea provinciilor germane de est originale ale Reich-ului. Recunoașterea acestui drept nu va fi dificilă pentru foștii noștri aliați, dar chiar și popoarele care înainte înclinau spre Vest - mai ales polonezii și cehii - au învățat probabil lecția că nu se poate aștepta niciun ajutor și niciun sprijin din partea democrațiilor. Pentru noi, germanii, lupta împotriva marxismului implică, de asemenea, lupta împotriva divizării patriei noastre. Fără distrugerea

marxismului, o nouă reunificare a Germaniei pare imposibilă, cu excepția cazului în care conducerea sovietică își schimbă complet politica față de Germania, așa cum a făcut cândva Stalin, adevăratul politician. Prin urmare, obiectivul nostru nu poate și nu trebuie să fie, în niciun caz, fuziunea completă cu Europa de Vest!

Poziția centrală a Germaniei între Est și Vest a reprezentat întotdeauna tragedia, dar și măreția istoriei noastre. Germania nu aparține nici Estului, nici Vestului, ci are sarcina istorică de a unifica și de a modela întreaga Europă din centrul său. Așa cum am mai spus, am preluat moștenirea Imperiului Roman. Nu ne putem scuti de această obligație:

Ar însemna sacrificiul nostru de sine și, astfel, sfârșitul națiunii germane. Marea moștenire a ideii occidentale, vechea idee de imperiu, ne obligă să luptăm fără încetare împotriva materialismului din Est și din Vest și astfel să luptăm pentru libertatea europeană!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRUHRORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Siebzehn Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschingelzeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idiosyncrasy von Nazionismus, Vererbung, Verfügung und Vererbung haben nicht ermöglicht, die Karte der genetica des zweiten Welt krieges Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich. Und es ist ein Faktum, dass die Bewegung ist eine Bewegung von Volkern (V) - zu beginn, keine Mittel und Zwecksetzung, Überforderung und Verantwortung.

Die Verantwortung gegen die alten Werte, die Volkern - gegen alle weissen Volkern (V) - zu beginn, keine Mittel und Zwecksetzung, Überforderung und Verantwortung.

Die Verantwortung gegen die alten Werte, die Volkern - gegen alle weissen Volkern (V) - zu beginn, keine Mittel und Zwecksetzung, Überforderung und Verantwortung.

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față
Interviu cu Molly**
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mă actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthetruth.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia că de informază. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

The Fight Goes On !

Nearly seven years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerdard Laack

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!